

[Jens Chr. Christensen.]

lertid gerne sige, at for mig at se er den lovgivning, der her er lagt op til, så vigtig ikke alene for landbrugserhvervet, men for hele vort samfund, at den ikke må drukne i det virvar af tal og beregninger, som afgiftsudvalget for tiden jonglerer med. For øvrigt vil jeg også fremhæve, at hvad det udvalg forhandler om, kan vi andre dårlig nok vide. Det er indhyllet i et slør af tåge og i tavshed. Jeg finder, det må være rimeligt og rigtigt, at vi ligesom sidste år, hvad angår lovgivningen om landbrugsforhold, får lejlighed til at arbejde med den i et selvstændigt udvalg uden påvirkning af, hvad der ellers sker på andre områder.

Vi finder også, det vil være rigtigt, at vi her ved første behandling af de to lovforslag akkurat ligesom sidste år drager spørgsmålet om landbrugets beskatningsforhold ind i billedet. På det område er der endnu en lang vej tilbage, inden man kan sige, at der er ydet landbrugserhvervet retfærdighed. Vi ved jo alle, at regeringen sidste år afgav løfte om, at ejendomsskatterne til amtskommunerne skulle afskaffes. Det løfte står selvfølgelig fast. Tilbage er endnu statens ejendomsskatter, ejendomsskatterne til sognekommunerne og grundværdistigningskatten i den udstrækning, som den belaster almindelig landbrugsjord.

Venstres stilling til hele dette ejendoms-skattespørgsmål er jo klar og velkendt. Det er unødvendigt, at der her skitseres, hvad der er vor mening om det spørgsmål. Jeg vil ganske kort sige, at det er vor mening at få disse skatter afskaffet, at få dem aftrappet i så vid udstrækning, som der er mulighed derfor. Men det er også noget, vi kan drøfte i det udvalg, der skal nedsættes.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige venstres vilje til en reel drøftelse af de fremsatte lovforslag og udtale håbet om, at vi gennem denne lovgivning kan få held til at afhjælpe en del af de vanskeligheder, som dansk landbrug har at kæmpe med.

H. C. Toft: Da folketinget sidste år i maj måned havde forslagene om en kornlov for høståret 1961-62 og lov om afsætning af landbrugsvarer til første behandling, var forholdet det, at det danske landbrug gennem prisfald på de produkter,

det skulle sælge, og gennem omkostningsstigninger var bragt i en økonomisk klemme, der gjorde det nødvendigt, at der af folketinget blev truffet foranstaltninger, som kunne medvirke til at rette denne ødelæggende situation op, også sådan at den enkelte landmand kunne mærke det. Der var her i tinget en bevæget debat derom, ikke fordi der var uenighed om, at det var fornødent at gøre noget, men mere om de veje, der måtte betrædes for at bedre økonomien. Man vidste samtidig, at det resultat, der måtte komme af de nye overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, ville blive fulgt af en ny og stærk omkostningsstigning, og at denne omkostningsstigning også ville falde på landbruget. Siden da har omkostningsstigningerne taget en fart, som vist har været meget værre, end mange frygtede. De har taget et omfang, så der i disse dage forhandles om indgreb, der skulle hæmme inflationen og omkostningsstigningen. Medens så godt som alle har kunnet få dækning for omkostningsstigninger, har landbrugserhvervet ikke haft muligheder for det, og derfor har disse omkostningsstigninger på ny bragt dette eksporterende erhverv forskellige vanskeligheder, idet landbruget samtidig har gennemlevet en periode med stærke prisfald på de produkter, der skal give landmanden indtægterne til betaling for omkostningsstigningerne. Den bevægelse, der sidste år gik landbruget imod, er fortsat, således at det, der da gennemførtes, ikke fik den fulde virkning, man regnede med. Man havde håbet, at landbrugets forrentningsprocent var kommet op på et rimeligt niveau, men den udvikling, jeg her har skildret: stigende omkostninger og nye fald i priserne, har holdt afkastningsevnen nede på et lavt niveau. Det er dette, der har været baggrunden for, at landbrugets kompensationsudvalg og husmandsforeningerne på ny har henvendt sig til regeringen, og det er denne udvikling, formoder jeg da, der har bevæget ministeren til at fremsætte de to lovforslag, som vi behandler i dag: ændringer i bemyndigelsesloven, der har gyldighed indtil juli næste år, og ændringer i kornloven, som ministeren fremsatte forslag om skulle gælde for et enkelt år.

Vi var ikke enige med landbrugsministeren, da den nugældende kornlov blev gen-